

РЕШЕНИЕ

№ 4213

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1203** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. П. Н., с адрес в [населено място] против мълчалив отказ на директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ [населено място] по заявление за достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ, с вх. №ЗИ-01-58/29.12.2020г.

След образуване на делото ответникът е представил Решение изх.№ЗИ-01-582020/16.03.2021г., с което е направен изричен отказ за предоставяне на търсената информация.

В жалбата се поддържа становище, че оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че исканата информация е от общественозначим интерес, тъй като засяга обществено формирани финансови ресурси. Иска се отмяна на отказа и задължаване на административния орган да предостави исканата информация.

В съдебно заседание жалбоподателят и процесуалният му представител поддържат жалбата и срещу изричния отказ. Претендират разноски. Представена е писмена защита.

Ответникът чрез процесуални представители оспорва жалбата. Твърди, че отказът е законосъобразен и съобразен със становището на прокуратурата. Предлага

производството по делото да бъде прекратено, тъй като е налице изричен отказ, а не мълчалив в каквата насока е жалбата. Оспорва размера на претендираните от жалбоподателя разноски. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 29.12.2020г., с вх.№ЗИ-01-58/29.12.2020г. жалбоподателят Н. Н. подал в Агенция за държавна финансова инспекция заявление за достъп до обществена информация, с което поискал да получи информация, отразена в докладите на агенцията, съставени след извършване на проверки през четвърто тримесечие на 2018г. на министерство на младежта и спорта /ММС/ и на министерство на околната среда и водите /МОСВ/, в частта касаеща Ю. АД. Обоснован е наличен обществен интерес от търсената информация. Посочено е, че с постановление от 27.08.2020г. на Върховна касационна прокуратура /ВКП/ проверката по казуса с концесията на Ю., инициирана по сигнала на Зелено движение е прекратена. Поискано е отговорът да бъде изпратен на посочена електронна поща.

На 11.01.2021г. директорът на АДФИ е поискал становище от прокурор в СГП, отдел „Специализиран“, становище, следва ли да бъде предоставена на Н. Н. исканата със заявлението информация.

С писмо от 11.01.2021г. директорът на АДФИ е уведомил жалбоподателя, че финансовите инспекции в ММС и МОСВ са възложени на основание чл.10, ал.1, т.3 и чл.5, ал.1, т.5 от ЗДФИ във връзка с постановление на прокурор по преписка №14005/2018г. по описа на СГП – отдел „Специализиран“, и че с разпоредбата на чл.198, ал.1 от НПК е въведена забрана, съгласно която, материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. В тази връзка е посочено, че достъп до докладите ще бъде предоставен, след разрешение по чл.198 от НПК от наблюдаващия прокурор.

С постановление от 21.02.2019г. по пр.пр. № 14005/2018г. зам. градски прокурор е отказал да образува досъдебно производство и е прекратил преписката. Със същото постановление част от материалите по пр.пр. № 14005/2018г. /свързани с извършена инспекция от АДФИ и касаещи доклад № ДИ1-СФ-57/05.12.2018г., за отпуснати средства от ММС на БФСки по спечелени от федерацията проекти за времето от 2006-2018г./ са отделени в преписка с друг номер, с указания да се образува досъдебно производство.

С Решение № ЗИ-01-58-2020/16.03.2021г. на директора на АДФИ е отказан достъп до поисканата информация. В решението е посочено, че търсената информация е обществена и се съдържа в доклад № ДИ1-СФ-48/26.10.2018г., отразяващ резултатите от извършената финансова инспекция на МОСВ и доклад № ДИ1-СФ-57/05.12.2018г., отразяващ резултатите от извършената финансова инспекция на ММС. Но тъй като по отношение на посочената информация е приложима нормата на чл.198 от НПК, предвид „постановлението на компетентната прокуратура“ органът е отказал предоставяне на информацията.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Заявлението е подадено на 29.12.2020г. Съгласно чл.28, ал.1 от ЗДОИ заявленията се разглеждат не по-късно от 14-ет дни след

подаването им. Този срок може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случая двата срока от по 14-ет дни са изтекли на 26.01.2021г., тоест до тази дата ответникът е следвало да се произнесе по заявлението, предвид поисканото съгласие на прокурора. Към посочената дата органът не се е произнесъл по заявлението на Н.Н., поради което съгласно чл.58, ал.1 от АПК се е формирал мълчалив отказ. Мълчаливият отказ се оспорва в едномесечен срок от изтичането на срока, в който органът е следвало да се произнесе. Жалбата е подадена на 02.02.2021г., респ. в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

По аргумент от чл.58, ал.3 от АПК във връзка с т.8 от ППВС № 4/1976г., когато в хода на производството срещу мълчалив отказ административният орган постанови изричен такъв, какъвто е настоящият случай, счита се за обжалван в същото производство изричния отказ и съдът дължи произнасяне по него / Решение по адм. д. № 14739/2017 г. на ВАС и др./.

Разгледана по същество жалбата срещу изричния отказ е основателна.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти /чл.4, ал.1 във връзка с чл.2, ал.1 от ЗДОИ/.

В конкретния случай ответникът се е позовал на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ, според която основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е ако исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. В решението не е посочено кое от установените в чл.37 от ЗДОИ основания за отказ е имал предвид органът. Посочването на правното основание е от значение за спазване формата на акта. Освен това като не е уточнил основанията за отказ не може да се установи били ли са налице предпоставките по чл.13, ал.2 от ЗДОИ, а именно, че ограничаването на достъпа не се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация /чл.13, ал.3 от ЗДОИ/ и при наличие на надделяващ обществен интерес /чл.13, ал.4 от ЗДОИ/, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 /арг. §1, т.6 от ДР на ЗДОИ/, като преценката се прави във всеки конкретен случай.

Разпоредбите на чл.4, ал.1 и чл.7, ал.1 от ЗДОИ предвиждат възможността правото на достъп до обществена информация да е изключено, пълно или частично ограничено по силата на друг закон. Такова ограничение е налице в чл.198, ал.1 от НПК, според който материалите по предварителното производство не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Следователно, нормативно е препятствана възможността всеки български гражданин да получи свободен достъп по реда на ЗДОИ до преписките на прокуратурата, както и да се снабди с копие от конкретни документи по тях за собствени нужди /в случая два доклада/. Посочената разпоредба се отнася за образуваните досъдебни производства, без да включва проверките, които се извършват по реда на чл.145 от Закона за съдебната власт.

В оспореното решение липсват мотиви за фактите и обстоятелства, въз основа на

които да се установи следното: образувано ли е досъдебно производство /ДП/, касаещо доклад № ДИ1-СФ-48/26.10.2018г., отразяващ резултатите от извършената финансова инспекция на МОСВ и доклад № ДИ1-СФ-57/05.12.2018г., отразяващ резултатите от извършената финансова инспекция на ММС и приобщени ли са като материали по ДП цитираните доклади.

В досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановления, като всяко постановление съдържа: данни за времето и мястото на издаването му, за органа, който го издава, за делото, по което се издава; мотиви; диспозитив и подпис на органа, който го издава /чл.199 от НПК/. В процесния отказ не е индивидуализирано „постановлението на компетентната прокуратура“ /№, дата, орган/, за което се твърди, че отразява несъгласие на наблюдаващия прокурор търсената информация да се предостави на жалбоподателя. Видно от съдържанието на предоставената на съда административна преписка постановление на прокурор по чл.198, ал.1 от АПК не е налице.

С приложеното в административната преписка постановление на прокурор при СГП от 21.02.2019г. не може да се установи към момента на постановяване на Решение изх. № ЗИ-01-58-2020/16.03.2021г. съществувало ли е досъдебно производство, част от което да са били процесните доклади. Това е така защото част от материалите по пр.пр. № 14005/2018г. /свързани с извършена инспекция от АДФИ и касаещи доклад № ДИ1-СФ-57/05.12.2018г. са отделени в преписка с друг номер, с указания да се образува досъдебно производство.

Неспазването на установената форма, липсата на изложени мотиви и конкретизиране на правното основание в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на разпоредбите на чл.4, ал.1 и чл.7, ал.1 от ЗДОИ и на чл.13 от ЗДОИ. Посочените нарушения по същността си представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничават правото на защита на жалбоподателя, а от друга възпрепятстват осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. Непредставянето на постановление от наблюдаващия прокурор по чл.198, ал.1 от АПК определя необосноваността на решението.

Предвид изложеното оспореното решение като незаконосъобразно следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне съобразно мотивите на решението. Жалбата е основателна.

При този изход на делото АДФИ следва да заплати на жалбоподателя сумата 510,00 лева, представяваща разноски по делото за възнаграждение на един адвокат и за внесена държавна такса. Тъй като адвокатското възнаграждение е в минимален размер възражението на ответника за прекомерност е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. П. Н., със съдебен адрес в [населено място], Решение изх.№ ЗИ-01-582020/16.03.2021г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция [населено място].

ВРЪЩА преписката на директора на Агенция за държавна финансова инспекция [населено място], за произнасяне по същество по заявление вх, №ЗИ-01-58/29.12.2020г. за достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция [населено място] да заплати на Н. П. Н., със съдебен адрес в [населено място], [улица], сумата 510,00лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: